

POSTANOWIENIE

Dnia 7 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa L. B.
przeciwko (...) Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 sierpnia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 sierpnia 2018 r., sygn. akt I AGa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 sierpnia 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) w sprawie z powództwa L. B. przeciwko (...) Towarzystwu Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę na skutek apelacji Powoda od wyroku Sądu Okręgowego w G. z 23 czerwca 2017 r. w pkt I. oddalił powództwo, zaś w pkt II. zasądził od Powoda na rzecz Pozwanego kwotę 4050,- zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) skargę kasacyjną wniósł Powód, zarzucając 1) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 807 § 1 k.c., poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i brak uznania postanowienia § 21 pkt 1 o.w.u. Autocasco za nieważne jako sprzeczne z art. 805 § 1 k.c. oraz art. 808 § 1 k.c., 2) naruszenie prawa materialnego, tj. art. 65 § 2 k.c., poprzez błędną wykładnię § 11

ust. 5 w zw. z § 27 ust. 1 pkt 4 o.w.u. i uznanie, że Pozwana nie ponosi odpowiedzialności, jeśli po utracie kluczy ubezpieczający nie poinformował o tym fakcie (...) i nie dokonał wymiany zamków ani też nie przekazał po zgłoszeniu szkody posiadanych kluczy, w sytuacji, gdy stan faktyczny w sprawie nie daje podstaw do ustalenia momentu powstania/dorobienia klucza a prawidłowa wykładnia ww. zapisów o.w.u. nie pozwala na ich zastosowanie w przypadku braku ustalenia momentu powstania/dorobienia klucza. Powód wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w całości i przekazanie Sądowi Apelacyjnemu sprawy do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania Skarżący wskazał, iż w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące ważności uzależnienia wypłaty odszkodowania dla leasingobiorcy od zgody ubezpieczyciela wyrażonej na polisie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania.

W judykaturze Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, iż wskazanie przyczyny określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. nakłada na skarżącego obowiązek przedstawienia zagadnienia o charakterze abstrakcyjnym wraz z argumentami

prowadzącymi do rozbieżnych ocen prawnych, wykazania, że nie zostało ono rozstrzygnięte w dotychczasowym orzecznictwie, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia tej konkretnej sprawy, ale także innych podobnych spraw, przyczyniając się do rozwoju prawa (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Wniosek Powoda o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia wymagań, o których mowa w 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., bowiem formułowane przez Skarżącego wątpliwości nie odpowiadają powyższym założeniom ani kryteriom przyjmowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego dla rozumienia przesłanki istotnego zagadnienia prawnego.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu jest obowiązany brać pod uwagę z urzędu.

jw